

POSTANOWIENIE

Dnia 3 czerwca 2020 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Jacek Błaszczyk

w sprawie **J. I.**

skazanego z art. 294 § 1 k.k. przy zastosowaniu art. 91 § 1 k.k. i innych
po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu
w dniu 3 czerwca 2020 r.,
kasacji, wniesionej przez obrońcę skazanego
od wyroku Sądu Apelacyjnego w (...)
z dnia 20 listopada 2018 r., sygn. akt II AKa (...),
utrzymującego w mocy wyrok Sądu Okręgowego w B.
z dnia 21 czerwca 2018 r., sygn. akt III K (...),
na podstawie art. 535 § 3 k.p.k.,

1. oddala kasację jako oczywiście bezzasadną;

2. zwalnia skazanego od kosztów postępowania kasacyjnego.

UZASADNIENIE

J. I. został oskarżony o to, że:

1. w dniu 17 maja 2011 roku w B. będąc współnikiem oraz osobą faktycznie zarządzającą spółką V. Spółka Jawna z siedzibą w M. działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, wykorzystując niedoświadczenie współnika spółki E. N. w prowadzeniu działalności gospodarczej, jego niezaradność, zawarł umowę o kredyt obrotowy i poprzez wprowadzenie pracowników Banku w błąd co do kondycji finansowej spółki, zamiaru i możliwości wywiązania się z powziętego zobowiązania, doprowadził P. S.A. Oddział I w B. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem znacznej wartości w kwocie 500.000 zł, zwrot której to kwoty na podstawie aneksu z dnia 18 maja 2012

roku prolongowano do dnia 17 maja 2013 roku, tj. o czyn z art. 286 § 1 k.k. w zb. z art. 294 § 1 k.k.,

2. w dniu 17 października 2011 roku w R. będąc wspólnikiem, Prezesem Zarządu oraz osobą faktycznie zarządzającą spółką V. Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w M. działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, zawarł umowę kredytu obrotowego i poprzez wprowadzenie pracowników Banku w błąd co do kondycji finansowej spółki oraz zamiaru i możliwości wywiązania się z powziętego zobowiązania doprowadził G. S.A. z siedzibą w W. Oddział w B. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem znacznej wartości w kwocie 400.000 zł, tj. o czyn z art. 286 § 1 k.k. w zb. z art. 294 § 1 k.k.,
3. w dniu 02 listopada 2011 roku w B. będąc wspólnikiem oraz osobą faktycznie zarządzającą spółką V. Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w M. działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, zawarł umowę kredytu obrotowego w rachunku bieżącym i poprzez wprowadzenie pracowników Banku w błąd co do kondycji finansowej spółki oraz zamiaru i możliwości wywiązania się z powziętego zobowiązania doprowadził C. S.A. z siedzibą w W. Oddział w B. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 100.000 zł, tj. o czyn z art. 286 § 1 k.k.,
4. w dniu 30 grudnia 2011 roku w B., będąc wspólnikiem oraz osobą faktycznie zarządzającą spółką V. Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w M. działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej kierował wykonaniem czynu zabronionego przez S. N. będącego prokurentem wymienionej spółki, w ten sposób, że polecił mu jego dokonanie, jednocześnie udzielając niezbędnych informacji o działalności spółki oraz przekazał mu niezbędne w procedurze ubiegania się o przyznanie wsparcia finansowego dokumenty przedsiębiorstwa, w następstwie czego S. N., po pozytywnym rozpoznaniu złożonego przez niego wniosku kredytowego zawarł umowę kredytu obrotowego w rachunku bieżącym i poprzez wprowadzenie pracowników Banku w błąd co do kondycji finansowej spółki oraz zamiaru i możliwości wywiązania się z powziętego zobowiązania P. S.A. Oddział I w B. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem znacznej wartości w kwocie

- 300.000 zł, tj. o czyn z art. 286 § 1 k.k. w zb. z art. 294 § 1 k.k. w zw. z art. 18 § 1 k.k.,
5. w dniu 04 stycznia 2012 roku w B. będąc wspólnikiem oraz osobą faktycznie zarządzającą spółką V. Spółka Jawna z siedzibą w M. działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, wykorzystując niedoświadczenie wspólnika spółki E. N. w prowadzeniu działalności gospodarczej, jego niezaradność, zawarł umowę kredytu w rachunku bieżącym i poprzez wprowadzenie pracowników Banku w błąd co do kondycji finansowej spółki oraz zamiaru i możliwości wywiązania się z powziętego zobowiązania doprowadził B. S.A. z siedzibą w W. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 200.000 zł, tj. o czyn z art. 286 § 1 k.k.,
 6. w dniu 28 czerwca 2012 roku w B. będąc wspólnikiem oraz osobą faktycznie zarządzającą spółką V. Spółka Jawna z siedzibą w M. działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej wspólnie i w porozumieniu ze S. N. będącym prokurentem wymienionej spółki, zawarł umowę kredytu obrotowego i poprzez wprowadzenie pracowników Banku w błąd co do kondycji finansowej spółki, zamiaru i możliwości wywiązania się z powziętego zobowiązania doprowadził P. S.A. Oddział I w B. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem znacznej wartości w kwocie 300.000 zł, tj. o czyn z art. 286 § 1 k.k. w zb. z art. 294 § 1 k.k.,
 7. w okresie od 08 sierpnia 2012 roku do 03 października 2012 roku w M. działając w krótkich odstępach czasu w realizacji z góry powziętego zamiaru w celu osiągnięcia korzyści majątkowej będąc wspólnikiem spółki V. sp. z o.o. z siedzibą w M. oraz osobą faktycznie zarządzającą ww. podmiotem, mając świadomość złej kondycji finansowej spółki poprzez wprowadzenie przedstawiciela Wytwórni Artykułów Cukierniczych E. z siedzibą w Ż. w błąd co do kondycji finansowej prowadzonej spółki, zamiaru i możliwości wywiązania się z powziętego zobowiązania, zapłaty za zamówiony towar w postaci artykułów spożywczych o łącznej wartości 39.554,39 zł, na zakup których wystawiono dokumenty księgowe w postaci faktur (...) opiewającą na kwotę 4.836,22 zł, (...) opiewającą na kwotę 9.189,08 zł, (...) opiewającą na kwotę 5.619,69 zł, (...) opiewającą na kwotę 19.909,40 zł, doprowadzając

Wytwórnę Artykułów Cukierniczych E. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 39.554,39 zł, tj. o czyn z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k.,

8. w dniu 09 sierpnia 2012 roku w B. będąc wspólnikiem oraz osobą faktycznie zarządzającą spółką V. Spółka Jawna z siedzibą w M. działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, posługując się przerobionym dokumentem wydanym przez P. S.A. z dnia 11 kwietnia 2012 roku o nr (...) dla V. sp. z o.o., w którym przerobiono adresata pisma, datę pisma, nazwę i regon adresata, numer rachunku bankowego i datę jego otwarcia, datę udzielenia kredytu i jego wysokość, okres obrotów i wysokość obrotów na rachunku, który następnie przedłożył w toku ubiegania się o przyznanie wsparcia finansowego, zawarł umowę kredytu obrotowego i poprzez wprowadzenie pracowników Banku w błąd co do kondycji finansowej spółki oraz zamiaru i możliwości wywiązania się z powziętego zobowiązania doprowadził B. S.A. z siedzibą w W. Oddział Operacyjny w B. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem znacznej wartości w kwocie 350.000 zł, tj. o czyn z art. 286 § 1 k.k. w zb. z art. 294 § 1 k.k. i art. 270 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k.,
9. w okresie od 20 sierpnia 2012 roku do 22 sierpnia 2012 roku w M. działając w krótkich odstępach czasu w realizacji z góry powziętego zamiaru w celu osiągnięcia korzyści majątkowej będąc wspólnikiem spółki V. sp. z o.o. z siedzibą w M. oraz osobą faktycznie zarządzającą ww. podmiotem, mając świadomość złej kondycji finansowej spółki poprzez wprowadzenie przedstawiciela Firmę Handlową „G.” z siedzibą w R. w błąd co do kondycji finansowej prowadzonej spółki, zamiaru i możliwości wywiązania się z powziętego zobowiązania zapłaty za zamówiony towar w postaci artykułów spożywczych o łącznej wartości 59.624,85 zł, na zakup których wystawiono dokumenty księgowe w postaci faktur VAT (...) opiewającą na kwotę 49.275,14 zł, FS- (...) opiewającą na kwotę 10.349,71 zł, doprowadzając Firmę Handlową „G. ” do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 38.824,85 zł, tj. o czyn z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k.,
10. w okresie od 18 września 2012 roku do 26 listopada 2012 roku w M. działając w krótkich odstępach czasu w realizacji z góry powziętego zamiaru

w celu osiągnięcia korzyści majątkowej będąc wspólnikiem spółki V. sp. z o.o. z siedzibą w M. oraz osobą faktycznie zarządzającą ww. podmiotem, mając świadomość złej kondycji finansowej spółki poprzez wprowadzenie przedstawiciela Przedsiębiorstwa Produkcyjno- Handlowego G. z siedzibą w B. w błąd co do kondycji finansowej prowadzonej spółki, zamiaru i możliwości wywiązania się z powziętego zobowiązania zapłaty za zamówiony towar w postaci artykułów spożywczych o łącznej wartości 37.314,57 zł, na zakup których wystawiono dokumenty księgowe w postaci faktur VAT: (...) opiewającą na kwotę 8.714,40 zł, (...) opiewającą na kwotę 15.060,13 zł skorygowaną fakturą (...), opiewającą na kwotę 13.120,58 zł, (...) opiewającą na kwotę 1.594,08 zł skorygowaną fakturą (...) opiewającą na kwotę 1.560,87 zł, (...) opiewającą na kwotę 11.945,96 zł skorygowaną fakturą (...) opiewającą na kwotę 8.453,60 zł, doprowadzając Przedsiębiorstwo Produkcyjno- Handlowe G. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 31.849,45 zł, tj. o czyn z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k.,

11. w okresie od 28 września 2012 roku do 26 października 2012 roku w M. działając w krótkich odstępach czasu w realizacji z góry powziętego zamiaru w celu osiągnięcia korzyści majątkowej będąc wspólnikiem spółki V. sp. z o.o. z siedzibą w M. oraz osobą faktycznie zarządzającą ww. podmiotem, mając świadomość złej kondycji finansowej spółki poprzez wprowadzenie przedstawiciela Zakładu Produkcji Cukierniczej F. sp.j. z siedzibą w K. w błąd co do kondycji finansowej prowadzonej spółki, zamiaru i możliwości wywiązania się z powziętego zobowiązania zapłaty za zamówiony towar w postaci artykułów spożywczych o łącznej wartości 37.443,11 zł, na zakup których wystawiono dokumenty księgowe w postaci faktur VAT (...) opiewającą na kwotę 5.259,36 zł, (...) opiewającą na kwotę 10.549,28 zł, (...) opiewającą na kwotę 21.634,47 zł, doprowadzając Zakład Produkcji Cukierniczej F. sp.j. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 37.443,11 zł, tj. o czyn z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k.,
12. w okresie od 06 października 2012 roku do 27 października 2012 roku w M. działając w krótkich odstępach czasu w realizacji z góry powziętego zamiaru

w celu osiągnięcia korzyści majątkowej będąc wspólnikiem spółki V. sp. z o.o. z siedzibą w M. oraz osobą faktycznie zarządzającą ww. podmiotem, mając świadomość złej kondycji finansowej spółki poprzez wprowadzenie przedstawiciela spółki Ł. sp. z o.o. z siedzibą w B. w błąd co do kondycji finansowej prowadzonej spółki, zamiaru i możliwości wywiązania się z powziętego zobowiązania zapłaty za zamówiony towar w postaci artykułów spożywczych o łącznej wartości 83.657,03 zł, na zakup których wystawiono dokumenty księgowe w postaci faktur VAT (...) opiewającą na kwotę 35.746,58 zł, (...) opiewającą na kwotę 449,74 zł, (...) opiewającą na kwotę 33.020,60 zł, (...) opiewającą na kwotę 3.124,20 zł, (...) opiewającą na kwotę 11.315,91 zł, doprowadzając Ł. sp. z o.o. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 83.657,03 zł, tj. o czyn z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k.,

13. w okresie od 22 października 2012 roku do 05 listopada 2012 roku w M. działając w krótkich odstępach czasu w realizacji z góry powziętego zamiaru w celu osiągnięcia korzyści majątkowej będąc wspólnikiem spółki V. sp. z o.o. z siedzibą w M. oraz osobą faktycznie zarządzającą ww. podmiotem, mając świadomość złej kondycji finansowej spółki poprzez wprowadzenie przedstawiciela K.. sp. j. z siedzibą w Ł. w błąd co do kondycji finansowej prowadzonej spółki, zamiaru i możliwości wywiązania się z powziętego zobowiązania zapłaty za zamówiony towar w postaci artykułów spożywczych o łącznej wartości 58.784,43 zł, na zakup których wystawiono dokumenty księgowe w postaci faktur VAT: (...) opiewającą na kwotę 38.869,86 zł, (...0 opiewającą na kwotę 19.914,57 zł, doprowadzając K.. sp. j. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 58.784,43 zł, tj. o czyn z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k.,
14. w okresie od 22 października 2012 roku do 24 października 2012 roku w M. działając w krótkich odstępach czasu w realizacji z góry powziętego zamiaru w celu osiągnięcia korzyści majątkowej będąc wspólnikiem spółki V. sp. z o.o. z siedzibą w M. oraz osobą faktycznie zarządzającą ww. podmiotem, mając świadomość złej kondycji finansowej spółki poprzez wprowadzenie przedstawiciela Zakładu Produkcji Cukierniczej J. z siedzibą w S. w błąd co

do kondycji finansowej prowadzonej spółki, zamiaru i możliwości wywiązania się z powziętego zobowiązania zapłaty za zamówiony towar w postaci artykułów spożywczych o łącznej wartości 10.333,13 zł, na zakup których wystawiono dokumenty księgowe w postaci faktur VAT (...) opiewającą na kwotę 9.596,21 zł, (...) opiewającą na kwotę 2.533,77 zł, doprowadzając Zakład Produkcji Cukierniczej J. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 10.333,13 zł, tj. o czyn z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k.,

15. w okresie od 22 października 2012 roku do 19 listopada 2012 roku w M. działając w krótkich odstępach czasu w realizacji z góry powziętego zamiaru w celu osiągnięcia korzyści majątkowej będąc współnikiem spółki V. sp. z o.o. z siedzibą w M. oraz osobą faktycznie zarządzającą ww. podmiotem, mając świadomość złej kondycji finansowej spółki poprzez wprowadzenie przedstawiciela spółki L. Sp.J. z siedzibą w K. w błąd co do kondycji finansowej prowadzonej spółki, zamiaru i możliwości wywiązania się z powziętego zobowiązania zapłaty za zamówiony towar w postaci artykułów spożywczych o łącznej wartości 75.048,34 zł, na zakup których wystawiono dokumenty księgowe w postaci faktur VAT (...) opiewającą na kwotę 6.546,36 zł, (...) opiewającą na kwotę 21.946,85 zł, (...) opiewającą na kwotę 18.283,51 zł, (...) opiewającą na kwotę 28.271.62 zł, doprowadzając L. sp. j. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 65.255,05 zł, tj. o czyn z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k.,
16. w okresie od 26 października 2012 roku do 09 listopada 2012 roku w M. działając w krótkich odstępach czasu w realizacji z góry powziętego zamiaru w celu osiągnięcia korzyści majątkowej będąc współnikiem spółki V. sp. z o.o. z siedzibą w M. oraz osobą faktycznie zarządzającą ww. podmiotem, mając świadomość złej kondycji finansowej spółki poprzez wprowadzenie przedstawiciela Zakładu Produkcji Cukierniczej F. sp. z o.o. z siedzibą w K. w błąd co do kondycji finansowej prowadzonej spółki, zamiaru i możliwości wywiązania się z powziętego zobowiązania zapłaty za zamówiony towar w postaci artykułów spożywczych o łącznej wartości 25.032,96 zł, na zakup których wystawiono dokumenty księgowe w postaci faktur VAT: (...) opiewającą na kwotę 9.387,36 zł, (...) opiewającą na kwotę 15.645,60 zł,

doprowadzając Zakładu Produkcji Cukierniczej F. sp. z o.o. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 25.032,96 zł, tj. o czyn z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k.,

17. w dniu 30 października 2012 roku w M. działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej będąc współnikiem spółki V. sp. z o.o. z siedzibą w M. oraz osobą faktycznie zarządzającą ww. podmiotem, mając świadomość złej kondycji finansowej spółki poprzez wprowadzenie przedstawiciela Zakładu Cukierniczego M. z siedzibą w Z. w błąd co do kondycji finansowej prowadzonej spółki, zamiaru i możliwości wywiązania się z powziętego zobowiązania zapłaty za zamówiony towar w postaci artykułów spożywczych o łącznej wartości 22.494,33 zł, na zakup których wystawiono dokument księgowy w postaci faktury VAT (...) opiewającej na kwotę 22.494,33 zł, doprowadzając Zakład Cukierniczy M. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 19.394,61 zł, tj. o czyn z art. 286 § 1 k.k.,
18. w nieustalonym dniu przed dniem 07 listopada 2012 roku w B. nakłonił M. N. do podrobienia swojego podpisu na uchwale Nadzwyczajnego Zgromadzenia Wspólników „V.” E. N. i Wspólnicy Sp. J. numer (...) roku z dnia 23 października 2012 roku w sprawie zgody na sprzedaż nieruchomości, celem przedłożenia w Kancelarii Notarialnej w związku ze sprzedażą nieruchomości gruntowej, tj. o czyn z art. 18 § 2 k.k. w zw. z art. 270 § 1 k.k.,
19. w nieustalonym dniu przed dniem 12 listopada 2012 roku w B. nakłonił M. N. do podrobienia swojego podpisu na uchwale Nadzwyczajnego Zgromadzenia Wspólników „V.” Sp. z o.o. z siedzibą w M. numer (...) roku z dnia 23 października 2012 roku w sprawie zgody na sprzedaż nieruchomości celem przedłożenia w Kancelarii Notarialnej w związku ze sprzedażą nieruchomości gruntowej, tj. o czyn z art. 18 § 2 k.k. w zw. z art. 270 § 1 k.k.

Sąd Okręgowy w B. wyrokiem z dnia 21 czerwca 2018 r., sygn. akt. III K (...), orzekając w granicach czynów zarzucanych w punktach I, II, IV i VI części wstępnej wyroku, uznał oskarżonego J. I. za winnego ciągu przestępstw polegających na tym, że:

1. w dniu 18 maja 2012 roku, w B., będąc współnikiem oraz osobą faktycznie zarządzającą V. E. N. i wspólnicy sp.j. z siedzibą w M., działając

w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, wykorzystując niedoświadczenie i niezaradność wspólnika E. N. w prowadzeniu działalności gospodarczej, za pomocą wprowadzenia pracowników banku w błąd co do kondycji finansowej spółki oraz zamiaru i możliwości wywiązania się z powziętego zobowiązania, zawarł aneks do umowy kredytu obrotowego MSP z dnia 17 maja 2011 r. postawionego do dyspozycji jako kredyt w rachunku bieżącym B. nr (...), doprowadzając P. S.A. Oddział I w B. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem znacznej wartości w kwocie 500.000 zł, czym wyczerpał znamiona występkę z art. 286 § 1 k.k. w zw. art. 294 § 1 k.k.,

2. w dniu 17 października 2011 roku, w R., będąc jedynym udziałowcem i prezesem V. Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w M., działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, za pomocą wprowadzenia pracowników banku w błąd co do kondycji finansowej spółki oraz zamiaru i możliwości wywiązania się z powziętego zobowiązania, zawarł umowę o kredyt w rachunku bieżącym nr (...), doprowadzając G. S.A. z siedzibą w W. Oddział w B. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem znacznej wartości w kwocie 400.000 zł, czym wyczerpał znamiona występkę z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 294 § 1 k.k.,

3. w dniu 30 grudnia 2011 roku, w B., będąc jedynym udziałowcem i prezesem V. Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w M., działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, kierował wykonaniem czynu zabronionego przez będącego prokurentem spółki S. N., w ten sposób, że polecił mu zawarcie umowy kredytowej, jednocześnie udzielając niezbędnych informacji o działalności spółki oraz przekazując niezbędne w procedurze ubiegania się o przyznanie wsparcia finansowego dokumenty przedsiębiorstwa, w następstwie czego po pozytywnym rozpoznaniu złożonego przez oskarżonego wniosku kredytowego, poprzez wprowadzenie pracowników Banku w błąd co do kondycji finansowej spółki oraz zamiaru i możliwości wywiązania się z powziętego zobowiązania, S. N. zawarł w dniu 30 grudnia 2011 r. z P. umowę nr (...) kredytu obrotowego M. postawionego do dyspozycji jako kredyt w rachunku bieżącym B., doprowadzając P. S.A. Oddział I w B. do niekorzystnego rozporządzenia

mieniem znacznej wartości w kwocie 300.000 zł, czym wyczerpał znamiona występkę z art. 18 § 1 k.k. w zw. z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 294 § 1 k.k.,

4. w dniu 28 czerwca 2012 roku, w B., będąc współnikiem oraz osobą faktycznie zarządzającą V. Spółka Jawna z siedzibą w M., działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, wspólnie i w porozumieniu z będącym prokurentem spółki S. N., poprzez wprowadzenie pracowników banku w błąd co do kondycji finansowej spółki oraz zamiaru i możliwości wywiązania się z powziętego zobowiązania, zawarł umowę (...) kredytu obrotowego nieodnawialnego, doprowadzając P. S.A. Oddział I w B. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem znacznej wartości w kwocie 300.000 zł, czym wyczerpał znamiona występkę z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 294 § 1 k.k., i za to na mocy art. 294 § 1 k.k., przy zastosowaniu art. 91 § 1 k.k. w brzmieniu obowiązującym do dnia 30 czerwca 2015 r., w zw. z art. 4 § 1 k.k. i art. 33 § 2 k.k. skazał oskarżonego J. I. na jedną karę 2 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności oraz na jedną karę grzywny w wysokości 100 stawek dziennych, ustalając wartość jednej stawki na kwotę 50 złotych;

Orzekając w granicach czynów zarzucanych w punktach III i V części wstępnej wyroku, Sąd uznał oskarżonego J. I. za winnego ciągu przestępstw polegających na tym, że:

1. w dniu 2 listopada 2011 roku, w B., będąc jedynym udziałowcem oraz prezesem V. Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w M., działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, poprzez wprowadzenie pracowników Banku w błąd co do kondycji finansowej spółki oraz zamiaru i możliwości wywiązania się z powziętego zobowiązania, zawarł umowę kredytu w rachunku bieżącym nr (...), doprowadzając C. S.A. z siedzibą w W. Oddział w B. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 100.000 zł,
2. w dniu 4 stycznia 2012 roku, w B., będąc współnikiem oraz osobą faktycznie zarządzającą spółką V. Spółka Jawna z siedzibą w M., działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, wykorzystując niedoświadczenie i niezaradność współnika E. N. wprowadzeniu działalności gospodarczej, poprzez wprowadzenie pracowników Banku w błąd co do kondycji finansowej spółki oraz zamiaru i możliwości wywiązania się z powziętego zobowiązania,

zawarł umowę kredytu w rachunku bieżącym nr (...), doprowadzając B. S.A. z siedzibą w W. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 200.000 zł, z których to czynów każdy wyczerpuje znamiona występku z art. 286 § 1 k.k. i za to na mocy art. 286 § 1 k.k., przy zastosowaniu art. 91 § 1 k.k. w brzmieniu obowiązującym do dnia 30 czerwca 2015 r., w zw. z art. 4 § 1 k.k. i art. 33 § 2 k.k. skazał oskarżonego J. I. na jedną karę 1 roku pozbawienia wolności oraz na jedną karę grzywny w wysokości 80 stawek dziennych, ustalając wartość jednej stawki na kwotę 50 złotych;

Orzekając w granicach czynu zarzucanego w punkcie VIII części wstępnej wyroku. Sąd uznał oskarżonego J. I. za winnego tego, że w dniu 9 sierpnia 2012 roku, w B., będąc współnikiem oraz osobą faktycznie zarządzającą V. Spółka Jawna z siedzibą w M., działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, poprzez wprowadzenie pracowników Banku w błąd co do kondycji finansowej spółki oraz zamiaru i możliwości wywiązania się z powziętego zobowiązania, posługując się przerobionym dokumentem wydanym przez Po w P. S.A. z dnia 11 kwietnia 2012 roku o nr (...) dla V. sp. z o.o., w którym przerobiono adresata pisma, datę pisma, nazwę i regon adresata, numer rachunku bankowego i datę jego otwarcia, datę udzielenia kredytu i jego wysokość, okres obrotów i wysokość obrotów na rachunku, który przedłożył w toku ubiegania się o przyznanie wsparcia finansowego, zawarł umowę kredytu obrotowego nr (...), doprowadzając B. S.A. z siedzibą w W. Oddział Operacyjny w B. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem znacznej wartości w kwocie 350.000 zł, czym wyczerpał znamiona występku z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 294 § 1 k.k. i art. 270 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. i za to na mocy art. 294 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 3 k.k. i art. 33 § 2 k.k. skazał oskarżonego J. I. na karę 1 roku i 3 miesięcy pozbawienia wolności oraz na jedną karę grzywny w wysokości 80 stawek dziennych, ustalając wartość jednej stawki na kwotę 50 złotych;

Sąd uznał również oskarżonego J. I. za winnego ciągu przestępstw opisanych w punktach VII, IX, X, XI, XII, XIII, XIV, XV i XVI części wstępnej wyroku, z których każde wyczerpało znamiona czynu z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k., a także należącego do tego ciągu przestępstwa opisanego w punkcie XVII części wstępnej wyroku, wyczerpującego znamiona czynu z art. 286 § 1 k.k. i za to na mocy art. 286

§ 1 k.k., przy zastosowaniu art. 91 § 1 k.k. w brzmieniu obowiązującym do dnia 30 czerwca 2015 r., w zw. z art. 4 § 1 k.k. i art. 33 § 2 k.k. skazał oskarżonego J. I. na jedną karę 2 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności oraz na jedną karę grzywny w wysokości 100 stawek dziennych, ustalając wartość jednej stawki na kwotę 50 złotych;

Orzekając w granicach czynów zarzucanych w punktach XVIII i XIX części wstępnej wyroku, uznał sąd oskarżonego J. I. za winnego tego, że w nieustalonym dokładnie czasie, przypadającym w okresie między 1 a 23 października 2012 roku, działając w krótkich odstępach czasu, z góry powziętym zamiarem, nakłonił M. N. do podrobienia swoich podpisów na uchwale Nadzwyczajnego Zgromadzenia Wspólników „V” Sp. J. numer (...) roku z dnia 23 października 2012 roku w sprawie zgody na sprzedaż nieruchomości, a także na uchwale Nadzwyczajnego Zgromadzenia Wspólników „V.” Sp. z o.o. z siedzibą w M. numer (...) roku z dnia 23 października 2012 roku w sprawie zgody na sprzedaż nieruchomości - celem przedłożenia ich w Kancelarii Notarialnej w związku ze sprzedażą nieruchomości gruntowej, czym wyczerpał znamiona występków z art. 18 § 2 k.k. w zw. z art. 270 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k. i za to na mocy art. 19 § 1 k.k. w zw. z art. 270 § 1 k.k. skazał oskarżonego J. I. na karę 10 miesięcy pozbawienia wolności;

Na mocy art. 91 § 2 k.k. w zw. z art. 86 § 1 k.k., w brzmieniu obowiązującym do dnia 30 czerwca 2015 r., w zw. z art. 4 § 1 k.k., biorąc za podstawę kary pozbawienia wolności i kary grzywny wymierzone w punktach 1, 2, 3, 4 i 5, orzekł wobec oskarżonego J. I. karę łączną 4 lat pozbawienia wolności i karę łączną grzywny w wysokości 200 stawek dziennych, ustalając wartość jednej stawki na kwotę 50 złotych;

Na mocy art. 46 § 1 k.k. w brzmieniu obowiązującym do dnia 30 czerwca 2015 r. w zw. z art. 4 § 1 k.k. orzekł wobec oskarżonego J. I. obowiązek naprawienia szkody przez zapłatę na rzecz:

1. Zakładu Produkcji Cukierniczej F. sp. z o.o. z siedzibą w K. kwoty 25.032,96 złotych, z tym, że uiszczenie przez V. sp. z o.o. z siedzibą w M. należności głównej zasądzonej nakazem zapłaty w postępowaniu upominawczym z dnia 26 marca 2013 r. wydanym przez Sąd Rejonowy w W. (sygn. akt VIII GNc (...)) zwalnia oskarżonego do wysokości dokonanej

zapłaty;

2. P. S.A. I Oddział w B. jako pokrzywdzonemu czynem przypisanym w punkcie 1 a) wyroku kwoty 481.244,26 złotych;

3. P. S.A. I Oddział w B. jako pokrzywdzonemu czynem przypisanym w punkcie 1 d) wyroku kwoty 236.129,26 złotych,

4. Ł. sp. z o.o. z siedzibą w B. kwoty 79.987,86 złotych, z tym, że uiszczenie przez V. sp. z o.o. z siedzibą w M. należności głównej zasądzonej nakazem zapłaty w postępowaniu upominawczym z dnia 11 stycznia 2013 r. (sygn. akt XIV GNc (...)) wydanym przez Sąd Okręgowy w K. zwalnia oskarżonego do wysokości dokonanej zapłaty;

5. L. sp. j. z siedzibą w K. kwoty 61.649,87 złotych, a na mocy art. 230 § 2 k.p.k. orzekł zwrot na rzecz :

1. P. S.A. I Oddział w B. - oryginały dokumentów zawartych w teczce stanowiącej załącznik nr 1 do akt sprawy, opisanych w wykazie dowodów rzeczowych nr (...) „K” z k. 2391-2392, pod poz. Drz (...), a także oryginały dokumentów zawartych w teczce stanowiącej załącznik nr 2 do akt sprawy, opisanych w wykazie dowodów rzeczowych nr II – (...) z k. 2755, pod poz. Drz (..),
2. B. S.A. Oddział Operacyjny w B. - oryginały dokumentów zawartych w segregatorze stanowiącym załącznik nr 4 do akt sprawy, zarejestrowanych w wykazie dowodów rzeczowych tut. Sądu pod poz. Drz (...);
3. G. S.A. z siedzibą w W. - oryginały dokumentów zawartych w segregatorze stanowiącym załącznik nr 5 do akt sprawy, zarejestrowanych w wykazie dowodów rzeczowych tut. Sądu pod poz. Drz (...), Drz (...) oraz Drz (...)
4. B. S.A. - oryginał umowy kredytu obrotowego w rachunku bieżącym z dnia 2 listopada 2011 r. zawarty na k. 2290-2293, zarejestrowany w wykazie dowodów rzeczowych tut. Sądu pod poz. Drz (...).

Po rozpoznaniu apelacji wniesionych przez pełnomocnika oskarżyciela posiłkowego i obrońcę oskarżonego Sąd Apelacyjny w (...) wyrokiem z dnia 20 listopada 2018 r., sygn. akt II AKa (...), utrzymał zaskarżony wyrok w mocy.

Kasację od tego orzeczenia wniósł obrońca skazanego, który zarzucił rażące naruszenie przepisów prawa procesowego:

1. art. 457 § 3 k.p.k. poprzez nieprzedstawienie w sposób prawidłowy i wyczerpujący, dlaczego Sąd II instancji uznał zarzuty i wnioski apelacji obrony za niezasadne, w szczególności poprzez skrótowe, lakoniczne i wybiórcze ustosunkowanie się do argumentów przytoczonych przez obronę oraz nieskonfrontowanie prezentowanych przez Sąd Apelacyjny konkluzji z materiałem dowodowym zgromadzonym w sprawie;
2. art. 433 § 2 k.p.k. w zw. z art. 457 § 3 k.p.k. w zw. z art. 7 k.p.k., art. 5 § 2 k.p.k. oraz 4 k.p.k. poprzez nierozważenie w sposób należyty wszystkich zarzutów i wniosków podniesionych w apelacji obrońcy przez niedostrzeżenie uchybień Sądu I Instancji w zakresie oceny zebranego materiału dowodowego przez Sąd odwoławczy, co skutkowało przeniknięciem do wyroku Sądu II instancji tychże uchybień polegających na dokonaniu oceny materiału dowodowego wbrew dyspozycji norm wynikających z art.: 7, 5 § 2 i 4 k.p.k., przede wszystkim poprzez przyjęcie jako własnych ustaleń i ocen dowodów poczynionych przez Sąd Okręgowy, mimo iż były one błędne.

W oparciu o powyższe zarzuty skarżący wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku Sądu Apelacyjnego w (...) z 20 listopada 2018 r. oraz poprzedzającego go wyroku Sądu Okręgowego w B. z 21 czerwca 2018 r. i przekazanie sprawy Sądowi I instancji do ponownego rozpoznania, ewentualnie o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy Sądowi Apelacyjnemu w (...) do ponownego rozpoznania w postępowaniu odwoławczym.

W pisemnej odpowiedzi na kasację Prokurator Prokuratury Rejonowej B. wniósł o jej oddalenie jako oczywiście bezzasadnej.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Kasacja wniesiona przez obrońcę skazanego okazała się bezzasadna i to w stopniu oczywistym.

Postępowanie sądowe w sprawie niniejszej nie jest obarczone żadnymi uchybieniami określonymi w art. 439 k.p.k., jak również innymi, które należałoby zakwalifikować jako rażące naruszenie prawa mogące mieć wpływ na treść zaskarżonego wyroku. Takie tylko bowiem stwierdzenie rażącego naruszenia prawa materialnego lub procesowego, zgodnie z treścią art. 523 § 1 k.p.k., może

spowodować wzruszenie prawomocnego wyroku w drodze nadzwyczajnego środka prawnego jakim jest kasacja.

Lektura rozpoznanej kasacji – wniesionej stosownie do wymagań przez adwokata - pozostawia wątpliwości, czy rzeczywiście gwarantuje ona profesjonalny charakter w sferze formalnej i merytorycznej wniesionego nadzwyczajnego środka zaskarżenia.

Wskazać należy, że zarzut kasacyjny obrońcy skazanego w swej zasadniczej warstwie kwestionuje ustalenia faktyczne poczynione w sprawie i sprowadza się do kontestowania oceny dowodów dotyczących inkryminowanych zachowań, dokonanej przez Sąd Okręgowy i zaakceptowanej przez Sąd Apelacyjny, a zatem jest skierowany do orzeczenia Sądu I instancji. Stwierdzenie zasadności tego rodzaju zarzutów ma znaczenie wyłącznie w kontekście ewentualnego zarzutu podniesionego do zaskarżonego kasacją orzeczenia sądu odwoławczego (por. wyrok Sądu Najwyższego z 18 listopada 1996 r., III KKN 148/96, OSNKW 1997, z. 1-2, poz. 12). Należy również przypomnieć, że ustalenia faktyczne poczynione przez sądy obu instancji mogą być przedmiotem rozważań Sądu kasacyjnego tylko w dalszej perspektywie, np. przez pryzmat podniesionych zarzutów rażącego naruszenia przepisów prawa procesowego. Rzecz jednak w tym, że w sprawie niniejszej skarżący pod pozorem naruszenia przepisów prawa procesowego w istocie oczekuje od Sądu Najwyższego, że skontroluje on poprawność dokonanych ustaleń faktycznych, wbrew dyspozycji art. 523 § 1 k.p.k. Z przepisu tego wprost wynika, że niedopuszczalne jest kwestionowanie w trybie kasacji zasadności dokonanych w sprawie ustaleń faktycznych, a tym samym Sąd Najwyższy przy rozpoznaniu kasacji nie jest władny dokonywać ponownej oceny dowodów i w oparciu o tak przeprowadzoną własną ocenę sprawdzać poprawność dokonanych w sprawie ustaleń faktycznych (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 6 września 1996 r., II KKN 63/96, OSNKW 1997, z. 1-2, poz. 11).

W tym kontekście wskazać należy, że złożona w sprawie apelacja obrońcy oskarżonego podnosiła zarzut błędu w ustaleniach faktycznych polegający na przyjęciu, że oskarżony dopuścił się popełnienia zarzucanych mu czynów podczas gdy materiał dowodowy zgromadzony w toku postępowania, w szczególności wyjaśnienia oskarżonego oraz zeznania świadków nie potwierdzają tej tezy, a sam

oskarżony złożył w sprawie obszerne wyjaśnienia, które korespondują z pozostałymi dowodami w sprawie w postaci dokumentów i źródeł osobowych.

Lektura uzasadnienia wyroku Sądu *ad quem* pozwala na stwierdzenie, że w zgodzie z wymaganiami wynikającymi z art. 433 § 2 k.p.k., rozpoznał on i należycie rozważył każdy zarzut apelacyjny. Obszerne fragment uzasadnienia orzeczenia Sądu odwoławczego (zob. s. 7-9 uzasadnienia SA) poświęcony został odniesieniu się do stanowiska skarżącego w aspekcie przesłanek dowodowych, które legły u podstaw niekorzystnych dla skazanego ustaleń, a w szczególności wyjaśnień oskarżonego J. I.. Zarzuty skarżącego związane z faktem, że oskarżony złożył obszerne wyjaśnienia, które korespondują z pozostałymi dowodami, zostały z należytą starannością omówione (powoduje to, że kasacja sprowadza się do niedopuszczalnego kwestionowania ustaleń faktycznych). To zaś, że skarżący nie zgadza się z dokonaną w sprawie oceną dowodów nie oznacza jeszcze, że Sąd odwoławczy nie wywiązał się z obowiązku rzetelnej kontroli instancyjnej orzeczenia pierwszoinstancyjnego.

Zarzuty kasacji zostały sformułowane w ten sposób, że pod pozorem naruszenia przepisów art. 433 § 2 k.p.k. i art. 457 § 3 k.p.k. obrońca w istocie ponownie podejmuje próbę, aby oceny wyjaśnień J. I. podjął się tym razem Sąd Najwyższy. O ile zabieg ten należy uznać za nieskuteczny, to zasadne jest odesłanie skarżącego do stosownych kart pisemnego uzasadnienia wyroku Sądu Apelacyjnego, na których w trafny i wyczerpujący sposób odniesiono się do wszystkich problemów wskazywanych w apelacji. W szczególności na s. 7-8 uzasadnienia wyroku Sąd *ad quem* prawidłowo odniósł się do kwestii wyjaśnień J. I. szczegółowo wskazując, dlaczego podziela opinię Sądu *meriti*, co do odrzucenia wersji tego oskarżonego przedstawionej w toku postępowania w sprawie i nie widząc potrzeby powielania tej argumentacji zwrócił uwagę na zasadnicze powody, dla których wersję oskarżonego uznano za niewiarygodną i niezasługującą na uwzględnienie. W dalszej części uzasadnienia Sądu odwoławczego wyjaśniono z kolei dlaczego dowody w postaci zeznań świadków M. S., E. N. i S. N. podważyły wyjaśnienia oskarżonego. Podkreślając wnikliwość i szczegółowość uzasadnienia Sądu *meriti* w tym zakresie, Sąd odwoławczy zwrócił uwagę na te fragmenty

zeznań wskazanych świadków, które w sposób dobitny świadczą o prawidłowości ustaleń Sądu Okręgowego (zob. s. 8-9 uzasadnienia SA).

Powyższe prowadzi do wniosku, że nie doszło także w przedmiotowej sprawie do obrazy art. 5 § 2 k.p.k. Skuteczne posłużenie się tym zarzutem może przynieść skarżącemu oczekiwany efekt jedynie wówczas, gdy zostanie wykazane, że orzekający w sprawie sąd rzeczywiście miał wątpliwości o takim charakterze i rozstrzygnął je na niekorzyść oskarżonego. Dla zasadności tego zarzutu nie wystarczy zaś zaprezentowanie przez stronę własnych wątpliwości co do stanu dowodów.

Nie jest zasadny także zarzut obrazy art. 7 k.p.k., skoro Sąd odwoławczy nie przeprowadzał w sprawie żadnych dowodów, a jedynie kontrolował prawidłowość ich oceny przez Sąd I instancji w ramach postawionych w apelacji zarzutów.

Reasumując stwierdzić należy, iż brak jest podstaw do uznania, że zaskarżony kasacją wyrok został wydany z rażącą obrazą przepisów prawa procesowego, która miałaby istotny wpływ na jego treść, co uzasadnia oddalenie kasacji.

Biorąc pod uwagę powyższe, Sąd Najwyższy uznał przedmiotową kasację, jak zaznaczono, za bezzasadną w stopniu oczywistym, skutkującym jej oddaleniem na posiedzeniu w trybie art. 535 § 3 k.p.k.

Mając na względzie sytuację majątkową i osobistą skazanego należało na mocy art. 624 § 1 k.p.k. w zw. z art. 637a k.p.k. zwolnić go od ponoszenia kosztów sądowych postępowania kasacyjnego.